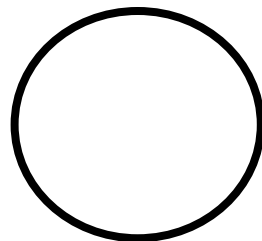
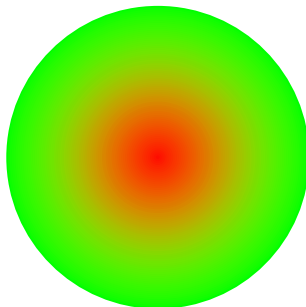
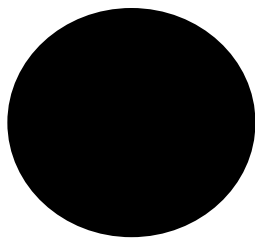

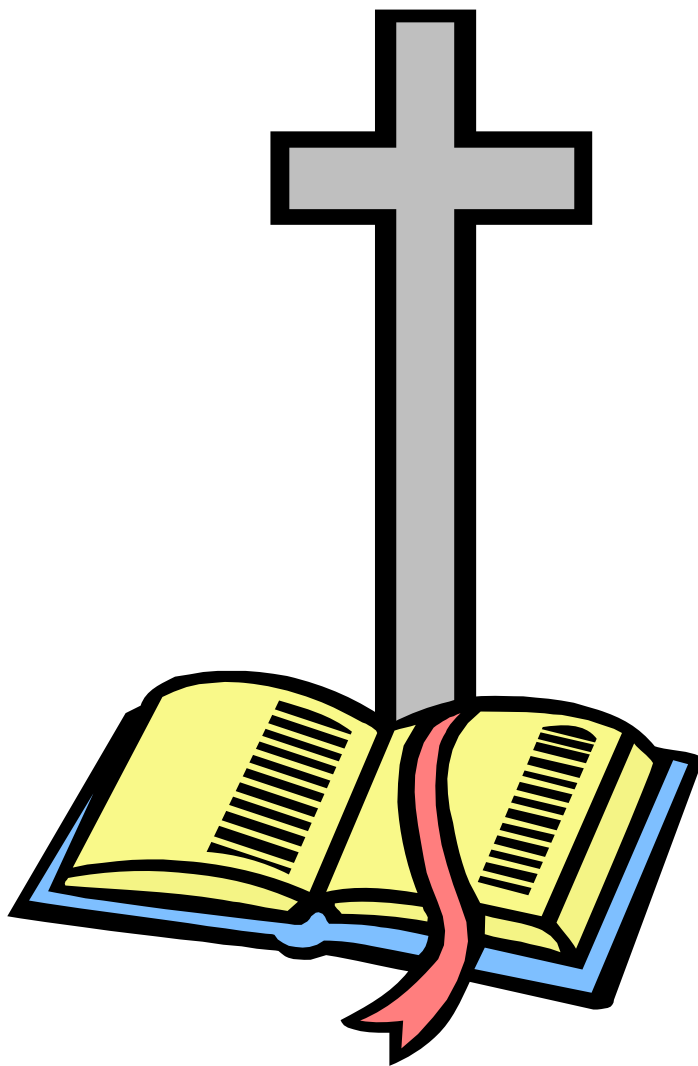
Váray ΩKároly

OPUS NIGRUM

V – fan

Ha két földi egymást nem érti
Mert már itt is ezerarcú a gondolkodás
Akkor mit akar az ember a
VILÁGEGYETEMBEN
Váray Károly

Váray Ω Károly:
OPUS NIGRUM V – fan

Térben tér nem terem, egyik a másiknak soha sem verem
Feszülő vegyértékszögek roppannak, mint ócska kalyiba
Rend új káoszt szül, melyből újabb rend tornyosul
Tér s idő fogságában az entrópia szinusz - hulláma
Nem engedi a világot az abszolút kelvin fokra redukálni

Coulomb – Anti - coulomb varázsló erők oszcillációja
Röppenő – változó apró molekula kád – székek sárkányok
Oh csodaszép RAUMSTRUKTUREN
Ciklohexán molekuláris léghajók, kádból-székek
Székekből – kád szerkezet, - mint légtérben úszó medúza

Három pontjukat összekötő sík középpontjában
Hol axiálisan, hol ekvatorálisan lebegnek
Lelkem a kád formában pihen, de jajj máris változás
Szék formáról lelkem legördülő álomvarázs
S jajj alattam nincs más csak székek forma sokaság

Így székek formák formálta lépcsősorról lefelé esve
Talán végtelen lesz az út, -s a pokol tornácáról
Egy kád formában tova hajózhatok, a remény
S hit tengerén, hol vár emberibb menedék
Testemet felépítő apáthiamolekuláknak új kikötő

Súlyos a test, -az elemek lélek vetülete mégis könnyű
Súlytalanul lebegő, ha kell elektronszerkezetben
Mebúvó merengő, idő – tér s színek nélküli
Az anyagi világban kegyetlenül szenvedő
Anyag embertelenségébe bujtatott bilincslét
Miért is lenne megértés, oly kicsi az esély rezonancia
Mindenütt az individuális gög tombol
Ha anyag s lélek egyensúlyi harmóniája
Lélekemberit is sugall, még mindig oly távoli
Két külön emberi lélek rezonanciája

Ki vagyok én? Mások ítélete? Mikor mások ítélete
Akarva – akaratlanul alantasságba sorol
Mások ítélete != HATALOM - mely jelentéktelent is
Mindenhatóvá emel, s íme már is van álkrisztus
Mely sokasodva nyájjá terebélyesedik

Mint vasreszelék a mágneses térben, úgy totyog
A tébolyult tömeg az álmágnes körül, mindegyik
Előnyt remél, de létük sivár mozdulatlanságra ítélt
Csak akkor mozdulhat a becsapott nyáj
Ha az ÁLKRIŠZTUS VASMAG mozdulni vágyik

Már – már, úgy tűnik nem valós e világ
S az ember benne a legnagyobb hamisság
Becsapjuk egymást hamis ítéletekkel
Mindenki gondolat koronát helyez a fejére
S szentül hiszi: Ő a legnagyobb király

Emberiség, - ledarálva ugyanazon kvarkok halmaza
Homogén mindenható úszó végtelenség
De hol van a lélek? S kinek a kezében a pálca ?
Mely varázslatára tér-lélek-idő-massza formálódik
Melyből kikristályosodhat az emberiség

Emberiség = EMBERPIRAMIS, az alapot tartó
Vágyakozó, reménykedő, gömnyedő tömeg
S a csúcs felé haladva az egyre keskenyedő
Furfang-szellemi –világ lenge látszat-mindenható
EMBERPIRAMIS fölötti múltó hatalma

A felfelé törekvők csüngnek, mint majom a fán
A felettük levők, a csüngők karjukat rugdossák
Néha ablak nyílik, s feltárulhat a magasabb szint
Csüngőből rugdosó lesz, múltját felejtő
De csak felfelé törekvő, fél kézzel máris csüng

Egy mólnyi H_2 pusztán két gramm
Ez 6×10^{23} db hidrogén molekulát jelent
S térfogata normál állapotban mindössze 22,41 liter
A Föld felszínét elenyésző ötmilliárd ember lakja
Az ember történetét mégsem a hidrogén írja

No lám ez a különbség, - csak akkor van elme
Ha e kérdés egyáltalán felmerül
S hány és hány molekula kapcsolat kellett
Míg a variációk milliárdnyi sokaságából
Evolúcióra képes kapcsolat jött létre

Minden elem minden másikkal próbálkozott
Míg önmagával vagy másokkal kapcsolatra lelt
Lám a csapongó elme érzi e sors harcát
Elemek közötti kötésekről fantáziál
Keres, kutat, elemez és összehasonlít

S poláros, heteropoláros, dativ, kordinativ
Megpecsételő kapcsolatra talál
Azt hinné az ember, - örök e kapcsolat
Nincs megbontó erő, nincs hatalom
Ez a lét, végső ,- embert teremtő fázisa

Gyönyörű láncolat, kapcsolatok milliárdnyi variációja
Számptalan kombináció: s íme a TERMÉSZET !
Lám a nagy egységben nincs kitüntetett irány
Az EMBER csak a természet része !
Ki anyaméhből a természet méhébe születik!

Önmagába visszatérő Kleideni – palack a lét
Minden pontjában születés és elmúlás
Pusztán egy árnyalaton suhan a létem
Pontok, pontok, pontok, számptalan pont
S a pontok között valahol az ÉN

E világban elektronok létesítenek kapcsolatot
Tán testvér szimmetria-világunkban : neutrínó
Milyen egyszerű lélek nélküli kapcsolatok
Mégis ebből fakad humánurn, antihumánurn
Szimpátia és unszimpátia, empátia s megvetés

Hidrogén atom csak a születése pillanatában
Létező diszkrét építőelem, -s nincs más atom
Akkor egy másik hidrogénnel lép kapcsolatra
S az elektronpár – kovalens kapcsolat
Lesz kettőjük édes jegyessége

Emberök között a lélek lenne a pecsét
Tiszta foltmentes mennyei eszmény
Mint naiv becsapott gyermeké
Ki becsapva másodszor is lépre megy
S nem sír, nem tombol, csak csodálkozik

Az abszolút nulla fok felé haladna a világ
De ellene hat az élni akarás
Úszik az anyag a lélek tengerében
Az egyesülés és bomlás folyamaiban
A lét csak pillanatnyi horgonyvetés

S mit ér a rövid ittlét: - hittel s lélekkel
Ha király vagy, s csak zárvány lehetsz
Az emberi - gőg-kristályban
Egy befalazott zúg tér, cseppnyi idővel
Hamis próféták kalodába zárt rabszolgája

Minek a testedet szétszaggató sikoly
Ha fekete - lyuk létedre visszahull
Bár lehetne világot remegtető
Minden, minden embertelent eltemető
Szép álomédent teremtő frekvencia

Oh, a látható virág csak utánzat
Az egyetemben minden atom :
Gyönyörű szíromlevél pályákkal
Mint megannyi térbeli alakzat
Szivárványt meghazudtolón ragyogó

Minden, minden amit látsz
Maga az ember sem más
Mint a lélek tengerében úszó
Hatalmas színpompás
Virágcsokor

Élő ,semmi más , - egy frekvencián
Rezgő atomok múltó halmaza
Mely a gigászi dialektikában
Bomlik s új párra lelve
Tovasiklik rezegve

Atom - virágok energiaesőben
Örökös kölcsönhatásban
Szakadatlan gerjesztett
Fotont kilövé
S, p, d , f pályákkal

Ím, ily egyszerű a világ
S, hogy mi még sem értjük
PIRAMIS létezésünk
Tán hamis kristály
A létezés tengelyén

Hol küzdő lohol s becsületes
Mellette csaló, ki még büszke is
Igaz parazita lesz a csúcs
S gazdaállat a talpazat
DE VAN TÖRVÉNY !

Törekedtem diplomákért
Gondoltam így a világ jobban megért, -
Ám mindig egy problémára blokkolt
S gondolatomat, tudásomat
Találmányok sorozatára állította

Közben azt sem tudtam
Létezik más probléma is
S ha kérdeztek, mint tudatlan
Szenvedtem az önmegalázást
Elvesztve többsíkú gondolkodásomat

A lexikon embert magasztalják
Az alkotó csak másodlagos silány
Sokszor fél élet egy találmány ára
A másik fél élet mégis kifosztott
Az első nyomora más dimenzióban

Én nem „puskák”, halmazán
Szereztem a szerény megmérettetést
Csak önmagam adtam mindig
Igaz csak kevesebbet, mert agyam
Mindig az alkotásra összpontosult

Ember, - pusztán atom – virágok sorrendje
Lélektengerben úszó gyönyörű csokor
S valahol az atomok között tombol
Erkölc s különbség - én – hatalom
Mint egyedi hamis ideológia

Ugyanazon elemek építik fel
A lánc talpas – gőgöt
Mint a szerény humánusot
Mégis mily eltérő a kettő !
Istenem de RETTENTŐ !

Még a pillanat tört részével sem mérhető
A hidrogén molekula szimmetriája
Miért vágyom akkor a világot
S annak minden részét
A TEREMTŐ nemes tükörképének

Jaj, - mégis gondolom : -
Az antiszimmetrikus lesz számkivetett
Kit leblokkol a megszokás
Kit keresztrefeszítenek
S így lesz példakép a megvetett

Itt élek szenvedve, megvetve
Az atom - virágok csodakertjében
Titokban mégis hozzám zárandokol
Mind az ki gondolatomba behatol
Megismerve az igaz ember másságát

Engem ugyanaz a H_2O éltet
Egy molekula, - egy gyönyörű virág
Rám hullva sziromeső
Mennyei menyegző, az atomi méret
Maga a szivárvány világ

Két vagy több atom között
Csak az elektronok pályája változik
Mégis milliárd lesz a variáció
S a világ történetében, évmillió állandóság
Csak röpké tovatűnő pillanat !

E pillanatok sorozatát kellene láncra fűzni
Mely lenne a kitüntetett irány
De fűzhetjük - e a végtelenségig
A $-\text{CH}_2-$ csoportot , - metán , propán
S bután után a végtelenségig.

Már a propán után izomériákról beszélünk
Oldalláncok jönnek létre, - megannyi ágacska
Gondolatnak megannyi labirintusa
Melyben az alkotó elme hosszú útra tér
Hol oltalmat lel a kutató szenvedély

Testem atomokra hull, nem vagyok már ember
Mégis oly gyönyörű az előttem feltáruló
Elemeimmel egybeforró nanométeres világ
Úszó-lebegő színpompás tetraéderek
Trigonális bipiramisok , oktaéderek

S még mennyi - mennyi geometriai alakzat
Mint röppenő szivárvány- rovarok
A virágcsokrok között
Szebb, szebb ez a világ
Mint a fekete emberivel szennyezett

Atomok, molekulák rezgése életjel !
De önmagában mit ér e rezgés
Ha nincs akceptor, mely megérti
Mindegyiké más és más
Így szép e sokszínű varázs

Nincs kétféle lélek – rezgés
Ha csak nem létezik több világ
Éreznénk az egymás közötti eltérés
Küzdő, fájdalmas ízét
Mint ha itt s most nem lenne elég !

Oh miért is lenne kétszarvú a világ ?
Miért is duplázódna a magány ?
Bármennyi világot is terem a képzelet
Közöttük ugyanaz a lélek az ékezet
Ugyanazon szép harmóniával

Páncél - börtön – testem felületén
Oxigén, nitrogén atomok kopognak
Félelmetes a hang, -a belső csak kong
Eljött az idő – nyílnak zárok
S molekulák ki- be lépve áramlanak

Gyönyörű tánc, atomok tánca
Más molekula képződő románca
Hatalmas színpad a nanovilág
Csak az én bús lelkem magány
Elhagy minden molekulát

Az énem a létem, - emlék-lepedőm kiszáll
Molekulákba ütközve diszpergálódik
Az emlék töredékek lassan – lassan
Szétszóródnak s már hiba kapkodok
Nincs erőm összegyűjteni

Emlék foszlányok szétmorzsolódnak
Megannyi pártatlan emlékcsírák
S valahol a tér másik pontján
Új emlékek sarjadnak
De azok már nem az enyéme

Rám már csak emlékezhetnek
Tisztán szabad akaratból
Nem akarok fejekben
Kényszer emlék lenni, -
Hamis politika mumusa

Nem akarok mágnes lemezeken
Kényszer- írott emlék lenni
Kényszer digitalizált jel lenni
A hamis úgy is mulandó
Én tiszta jel akarok maradni

Játszik a molekula
Hajladozik, mint zsenge nádszál
Nehezen tárja fel titkát
Ligandumai helyet cserélnek
Mint gyermekek a mászókan

Csak a parány és a csaló búvik
Mindkettő félt valamit: -
Csaló jogtalan vagyonát,
Parány az örökélet titkát
S a mélység hatalmát

A magasság a makrovilág
A mélység a mikrovilág
Középen a foghatatlan pont
Körötte a táguló tér
S közöttte a csapongó elme

Ott lapul a hatalom s birtoklási vágy
Ez a néma elsőprő dagály
Csak létezik, van, mint elemi kristály
Mely már létezésével parancs
Melyen megindul a hasonló kiválás

Kristályok, - rácsuk roppan
Hiába a rácsállandó
Ha a magas hő nem múlandó
Így roppannak gyönyörű vágyak
Amelyre a némák vágnak

De a vágyóknak a vágya is mulandó
Csak, hát testüknek élvezet a kifosztás
Kevesek hamzsolják sokak akaratát
Ezt a szenvedő rózsafüzér láncot
Mint polietilén molekulák. . .

Oh, teremő, bennem már nem
A testemet felépítő atomok elektronjai
Létesítenek kémiai kötést
Testem atomjai fúzióra lépnek, -
Izzó atommáglya vagyok

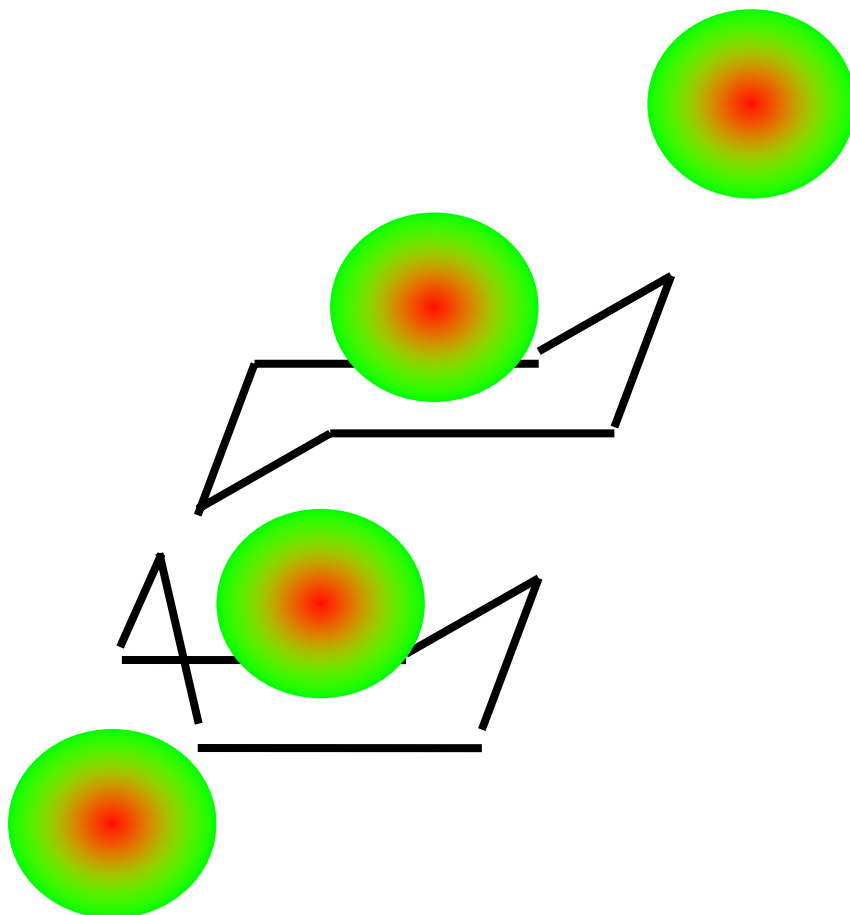
S a végtelen térben, időtlen
N –dimenzióban, füst - vágyak
Füst – álmok, füst - tervek
Szétfolynak elillannak csak
A keserű kvantumok maradnak

Azok soha - soha el nem hagynak
Ez az én elemi kristályom
Létem, sorsom, meghatározóm
Így szenved az alkotó meg nem értett
Légyen halott kristály vagy emberi

OPUS NIGRUM V – fan
Nanométeres molekula-kereszt
Molekula - kereszt halmazok
Elemi részek, atomok, molekulák
Nekem már nem akadály !

Széggyen e kesergő, jaj de fáj
Földi én tán meg sem ért
Bilincsre vert szellemem
Tombol gát falakon !
Tombol gát falakon !

Tehetséges fiatal szellememet
Kalapáccsal verték , a sajátjukat féltették
Az enyémet tudatosan eltemették
DE GÉNIUSZOM ÖRÖKKÉ ÉL !

GONDOLATOK A KRISTÁLYOKRÓL, ÉLETRŐL

Nem csak vegyészeknek

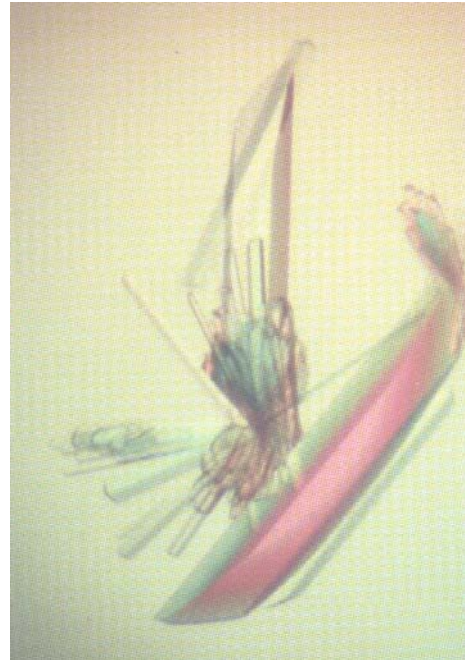
**Candida tropicalis secreted
aspartic
proteinase crystallized From
ethanolic solution**

Légben úszó protein - léghajó
Csillogó kristály szárnyakkal
Peptidkötés - szegecs díszítéssel
Röppenő szívárvány szitakötő

Alkoholból kivált gyöngyszem
Szerves életkristály, - élettelen
Mégis minden, - ami gyönyörű
Ami étet, - élő lenyűgöző

Rezgő kristály - tested húrjain
A szférák hangja szól
S a téglavörös égen tovaszál
Lágy szellő édes ölelésében

Gyémántnál ékeesebb
Briliáns csillogásod
Éterben lüktető világszív
Ritmust adó dobbanás

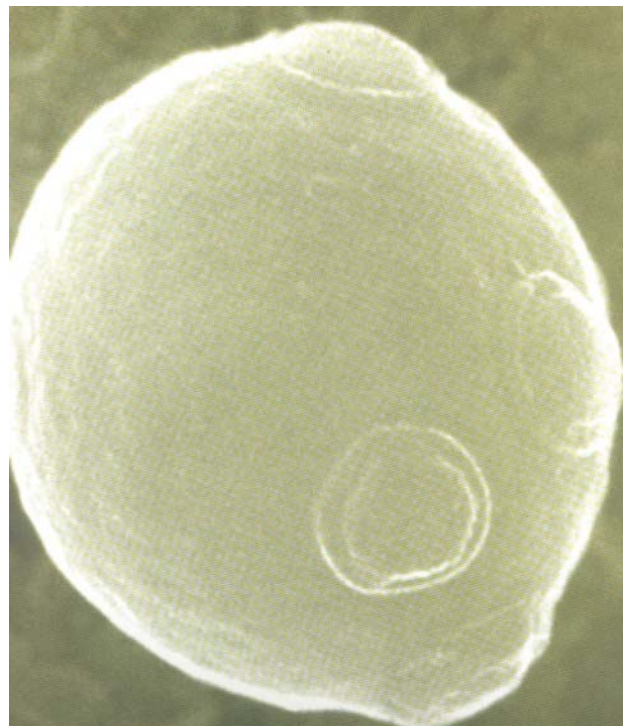

Yast cell of *Saccharomyces cerevisiae*
/szárazélesztő sejt /

Szél szárnyán tovaszáll
Apró gömb - kabin- gyár
S hol szénhidrátot talál
Sarjadzik milliószám

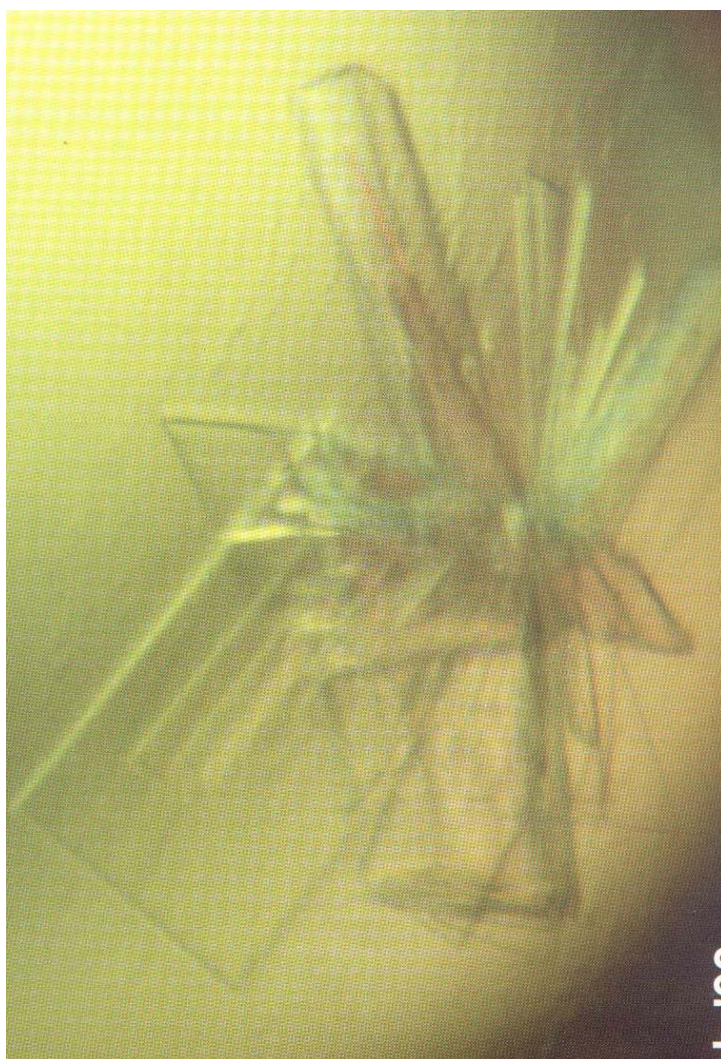
Kéménye pulzál
-bomlik a szénhidrát :
 CO_2 s etanol
Illan a légen át

Ha már halott , száraz
Belőle B- vitamin árad
S életet ad emberek
Az örök nagy rendnek

Crystals of human Cathepsin D.

A vegyületek koronája
a vegyület kristálya
gyönyörű ,csillogó varázs,
mintha jég lenne
s fény játéka
s millió arccal
sugározná
gyógyító szándékát

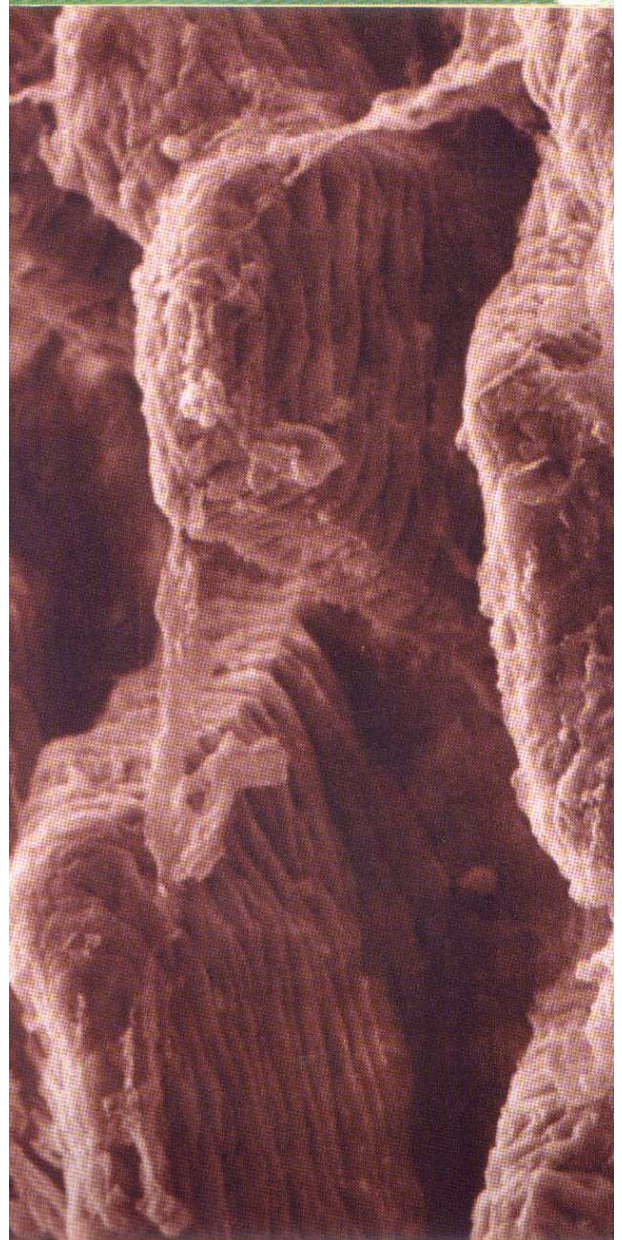
Intestinal mucosa of suckling rat after repeated application of gliadin

Éltető tajték
Magasra csapódó éltető erő
hullámzó ,hömpölygő
növényi " kéz " - az emberért !

Elemi erővé bomló
egyszerű építő elem
Látható csodás
elemi téglák halmaza

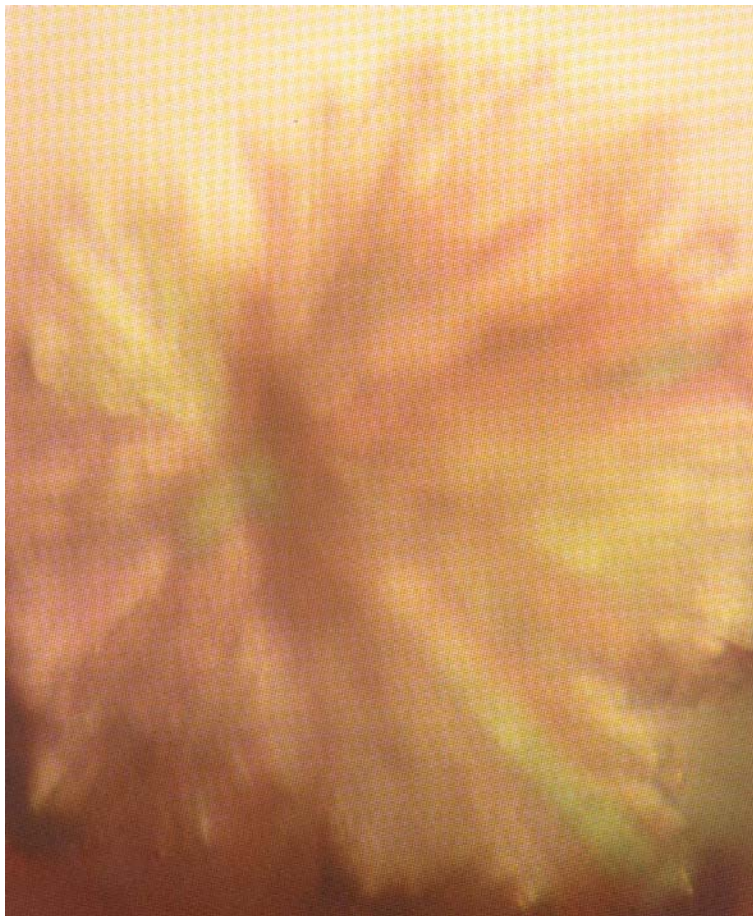
Az átalakult molekula
alakítja a még át nem alakultat
önmaga építő elemévé
erőt merítve létének

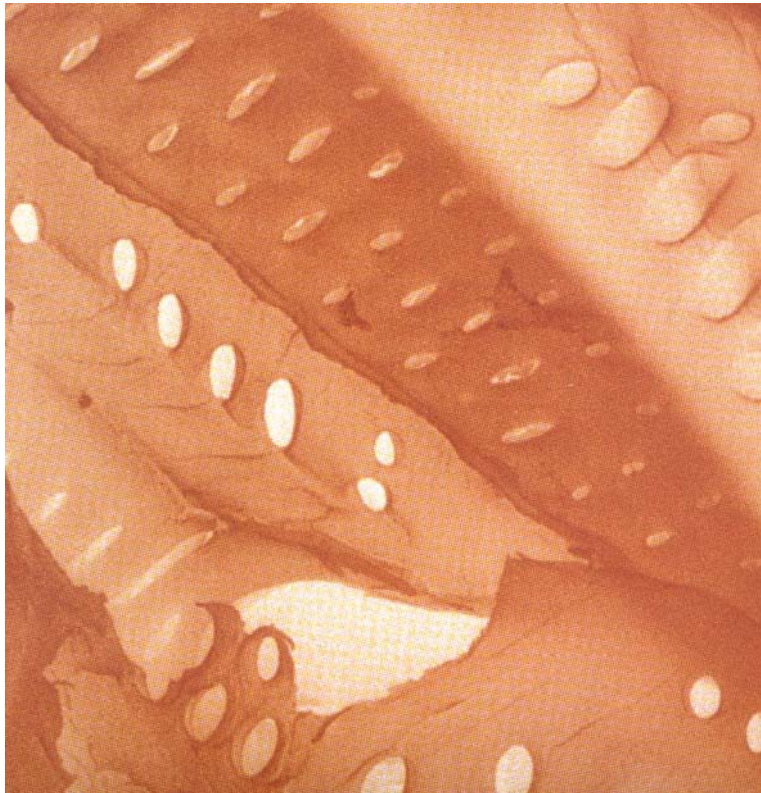
Lét-
NAP rendetlenséget idéz elő
s megindul az élet mentén
a lebomló rendezettség !

Crystals of bovine Cathepsin D.

Mintha ezer szálla
szétfröccsenő festék lenne
Mintha kristály - gyermekláncfű
magja lenne
Mintha színes vattacukor lenne
Mintha egyszerűen
kristály-virág lenne
Mintha élő lenne !

Poplar wood

nyárfa fa

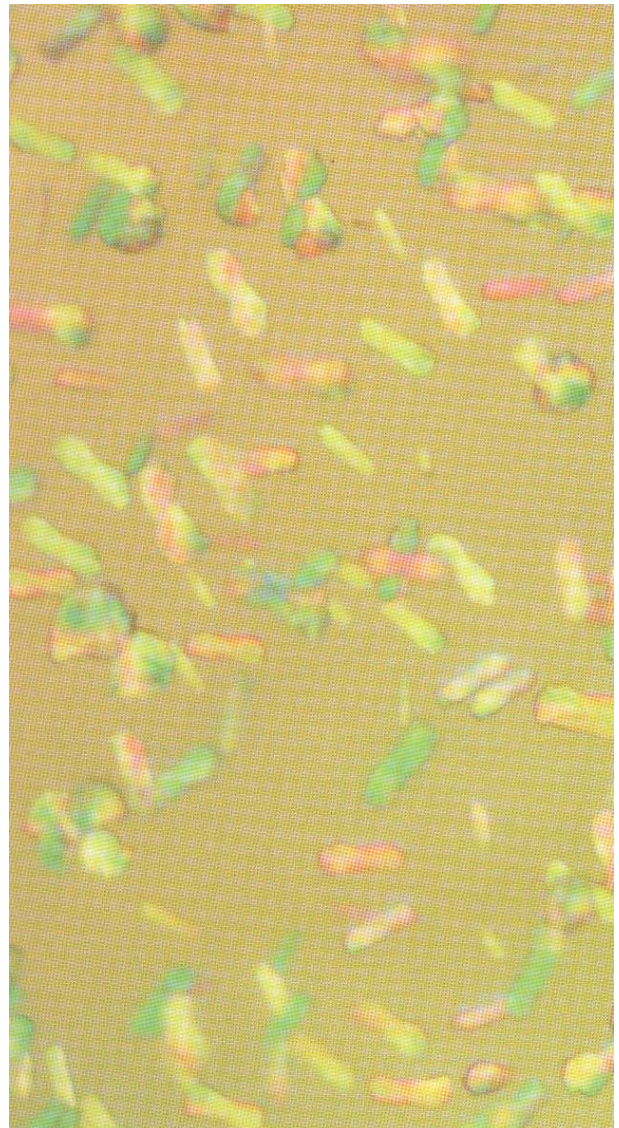
Minden mindennel összefügg
Lám gomblyukak sokadalma
pókszálla várva
lesznek bezárva
s mint cserepek a tetőn
alkotnak egységet

Elemei fűződnek
suhángból
terebélyes fává
s ha elszakadnak a fűzők
száraz gallyak pottyannak
míg végül odú sem marad
a torzó fahasáiban

Crystals of recombinat Human Tissue Factor .

Első ránézésre mozdulatlan
aztán mozgó - forgó rendszerre
alakul
s benne minden elem párt
keresve
egyesül s bomlik

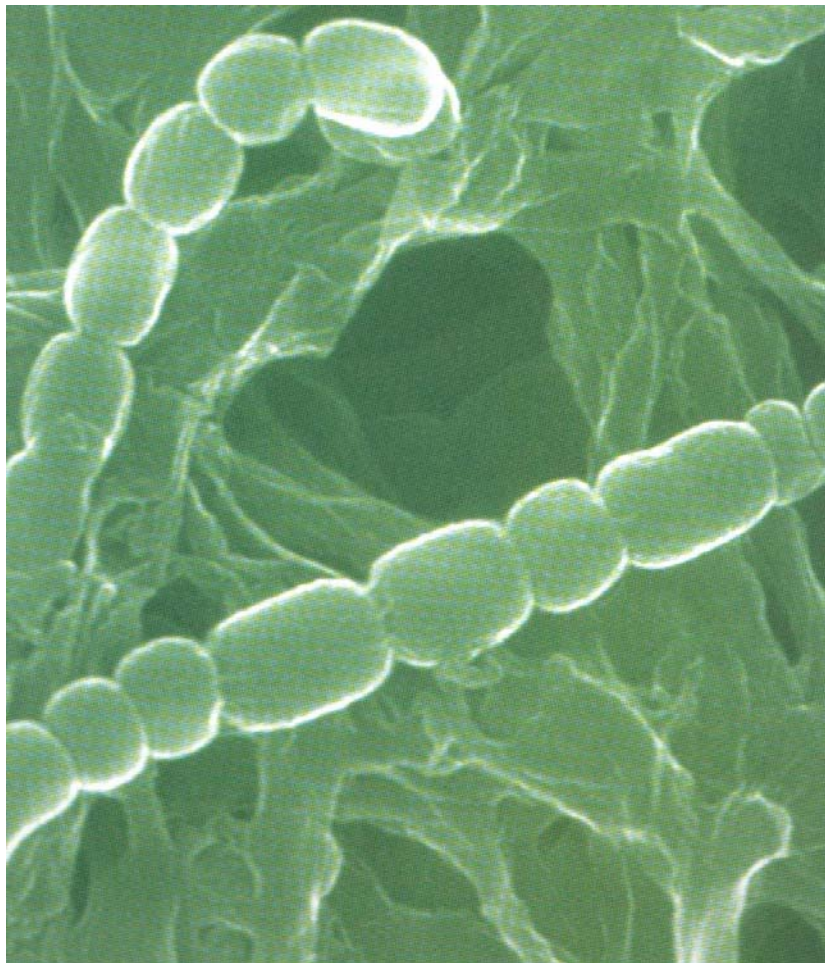
Mint szakadó gyönyörű
hímzett páma
mely a nász estjén foszlik
de az örök hűség eskü
láthatatlan kötelekek
ezernyi szálával
megőrzi az eredeti szépet !

**Air mycelium of actinomycete
*Streptomyces coelicolor***

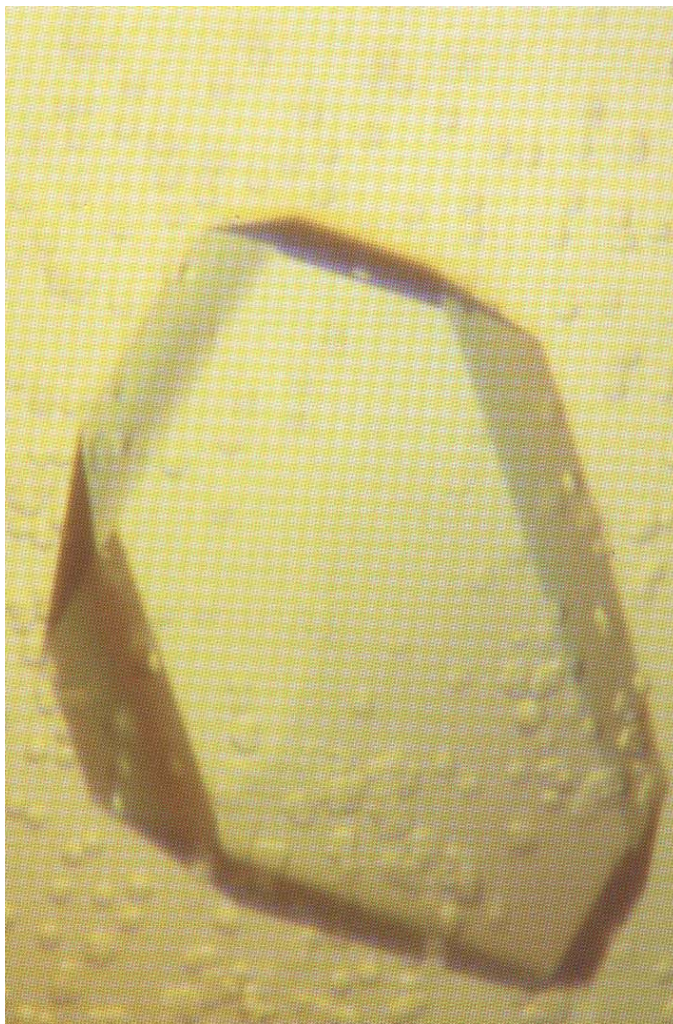
Foszló sejteket
összekötő lánc
Szövetek labirintusába
befűződő zöld bilincs

Gyógyító molekula lánc
a természet rózsafüzére
gyógyító imákkal ,.-
védeni éltetni

**Crystals of *Candida parapsilosis*
secreted proteinase.**

E MÓBIUSZ KRISTÁLY
A SZÉP ÉKKÖVE
GYŰRŰ A TÉREN
GYŰRŰ AZ IDŰN

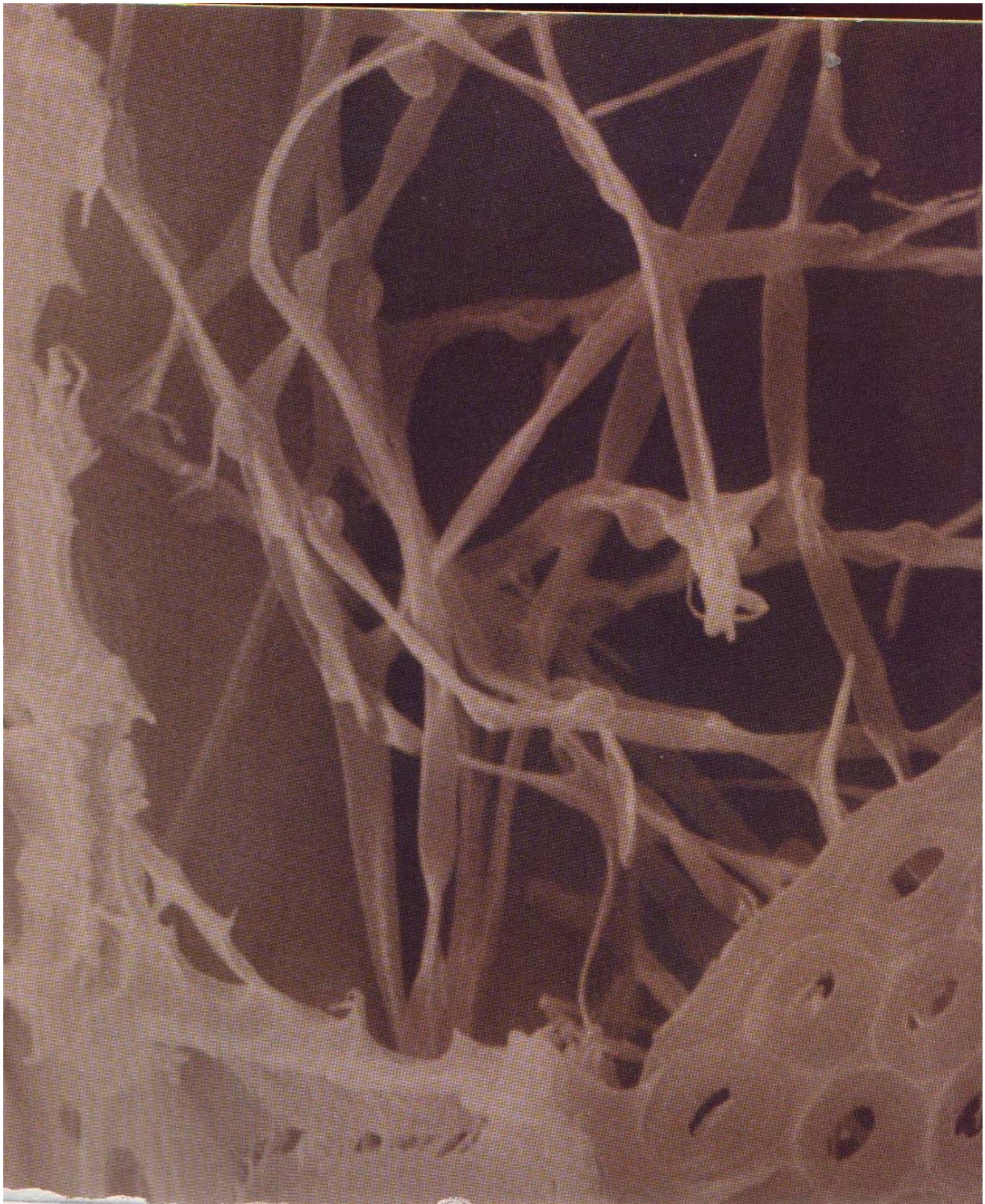

Poplar wood attacked by basidiomycete Coriolopsis polyzona

Minden létező valamit éltet,
de minden létező létével fizet
Mely lét kap prioritást ?
Az élő harmónia
egyszer összeomlik !
Az omlás magába temeti
az élni vágyó más létezőt
s akarva - akaratlanul
élőből táplálék lesz

Lásd a fehér fátyol,
mint menyasszonyi lepel
eljegyzi a haldokló élet
Hátul a sötétedő halál
de már látszik
az élet fehér fátyol szövevénye

A haldokló sötét molekulák
új fényre gyúlnak
s mintha a sötétből
vajúdva születne az új,
mely millió fehér karjával
kapaszkodik a lét balzsamába

**Candida tropicalis secreted aspartic
proteinase crystallized from ethanolic
solution with acetic acid .**

Íme a kristály - levél
Kristály- zsineggel átkötve
Átnyújtom !

**Pellet of the wood - rotting basidiomycete
Daedalea from an 8 - day
submerged cultivation.**

Élet labdacs ! Élet gömb !
Élő vattacsomó !
A tér minden irányába sarjadzó
Akár a végtelenségig táguló lét !

Lehetne akár **ŐSROBBANÁS !**

VÉGLÉ